

THE JACOB RADER MARCUS CENTER OF THE
AMERICAN JEWISH ARCHIVES

MS-763: Rabbi Herbert A. Friedman Collection, 1930-2004.
Series F: Life in Israel, 1956-1983.

Box
19

Folder
13

Shinui. 1976.

For more information on this collection, please see the finding aid on the
American Jewish Archives website.

3-10-76

Here is something new — real news

How come only Shinui

can publish this ad?

Many political parties advertise in many newspapers. In their ads, which are paid for from the funds paid to them by the Treasury, they show pictures, graphic designs and cheap commercial slogans.

Only SHINUI — financed exclusively by its members' voluntary contributions — can call you to join its ranks as a full fledged equal member. Our equality implies equality in rights as well as in obligations.

In two months, our internal elections will be held. We will elect our representatives to our council. Our elections are direct, personal and secret. We have no reserved seats for sectors, stars, oldtimers or new olim. We practise the democracy we believe in.

Therefore only SHINUI can publish this ad. Be our partner. Stop grumbling about the times and join those who are actively doing something to change them. Become a member of SHINUI. Vote in our — your — elections.

SHINUI believes uncompromisingly in the rule of law;

SHINUI believes that our only route to economic independence is increasing productivity and curbing expenditure budgeted for public services;

SHINUI believes in electoral reform;

SHINUI believes in citizens' involvement in the political process.

SHINUI

TEL AVIV: 5, Rehov Shir Tel. 225606

HAIFA: 43, Rehov Ruth Tel. 256903

SHINUI

5, Rehov Shir, Tel Aviv

Yes, I am willing to:

Join SHINUI

To receive material about SHINUI

To organize a meeting in my house

To contribute to SHINUI (cheque enclosed)

Name _____

Address _____

Tel. _____

ש י ב ו י תנועה להתחדשות חברתית ופוליטית

סניף ירושלים

ת"ד 27118, ירושלים

12.9.76

חבר/ה יקר/ה,

עם עבור הקיץ נכנס שוב סניף ירושלים לפעילות מוגברת, אשר תחיל באסיפה כללית של חברי הסניף ביום ב', 20.9.76, בשעה 8 בערב, בדירת משפחת כרגר, רחוב אבן שפרוט 21 (פינת רמב"ן 40), כניסה שמאלית.

על סדר היום -

1. דיווח על הנעשה במרכז התנועה (אנו מקווים שחבר הוועד הפועל ישתתף אתנו);
2. הצעה לצרף שני חברים לוועד הסניף, עד לבחירות בנובמבר;
3. הדרך לאישור חוקת התנועה (ראו להלן);
4. פעילות הסניף;
5. שונות.

הדרך לאישור חוקת התנועה

ועדת התקנון, שנבחרה על ידי המועצה, יושבת על מדוכת החוקה לשנינו. טיוטות לפרקים מרכזיים כבר עובדו טופית ומצפות לאישור. פרקים נוספים נדונים בימים אלה. לגבי הדרך לאישור החוקה מוצעות שתי אלטרנטיבות עיקריות, בהן תדון המועצה בישיבתה הקרובה. בדיון זה היא תודרך מהדעות שיושמעו באסיפות הסניפים.

להלן תמצית האלטרנטיבות לקראת הדיון שיערך באסיפת הסניף -

אלטרנטיבה א': החוקה וכל תיקון לחוקה (נושא חוקתי) יעובדו ע"י ועדת התקנון ויוגשו למועצה לאישור ראשוני. אם לפחות שני שלישים מחברי המועצה הנוכחים בישיבה הצביעו בעד הנושא החוקתי יהיה לנושא החוקתי תוקף זמני עד למשאל בין כל חברי התנועה שיערך לכל המאוחר בבחירות הבאות, דהיינו תוך שנה. על החברים לאשר את הנושא החוקתי טעיף טעיף. אם טעיף לא יאושר יפוג תוקפו.

אלטרנטיבה ב': בעת הבחירות הבאות למועצת התנועה, בנובמבר השנה, יתבקשו החברים להסמיך מועצה זו לאשר את התקנון. אם אכן תוסמך המועצה לכך יוכל נושא חוקתי להתקבל בהצבעה בה נכחו לפחות שני שלישי מחברי המועצה ותמכו בו לפחות שלושה רבעים מבין הנוכחים. לפחות 30 יום לפני ההצבעה יובא הנושא החוקתי לידיעת כל חברי שנינו (באמצעות הכטאון או בדרך אחרת בכתב) ותגובות החברים הבודדים או הסניפים יובאו לידיעת חברי המועצה לקראת ההצבעה.

שתי האלטרנטיבות קובעות, כי החלטה למזג את התנועה; הצעה להאריך את כהונת המועצה היוצאת; או הצעה לחקן את נוהל בחירת המועמדים לכנסת, טעונות אישור החברים במשאל כללי.

- - -

בהזדמנות זו נזכיר לכם, כי בנובמבר ייערכו הבחירות למועצה הארצית ולוועד הסניף. כל חבר המשלם את דמי-החבר רשאי לבחור ולהבחר. עוד תשלחנה הודעות מפורטות.

להתראות באסיפת הסניף,

ה ו ו ד

פרס/217

7.7.76

תנועת שינוי פנתה היום בקריאה של הרגע האחרון אל שר האוצר מר יהושע רבינוביץ, כי ימנע הפיכת כספי המדינה לחברה הימית להובלת פרי ולפרויקט התחנה המרכזית בת"א, בכל דרך של הלואה, הלאמה או ערבוּ ממלכית.

לדעת תנועת שינוי יש למנוע הזרמת כספי ציבור למפעלים כלכליים שנכשלו ואין להלאים את הפסדיהם. בימים אלו, כשאנו נדרשים לאסכון ויעול ונוכח הצמצומים החמורים במערכות הבטחון, החינוך ושרותי הרווחה - יש להמנע מהוצאות מיותרות כאלו.

6 ביולי 1976

פר/211

תנועת שינורי האשימה היום את שר הבריאות - מר ויקטור שם טוב - כי ביחסו למבקרים את הצעת חוק ביטוח בריאות, שימוש באמצעים דמגוגיים, הוא נוקט באותן דרכים עצמן תוך העדפת השיקול המפלגתי הצר. לדעת תנועת שינורי טועה ומטעה שר הבריאות בצמממו את הויכוח לשאילה התאורטית, אם יש בחוק המוצע משום הלאמת קופת החולים הכללית. חוק ביטוח בריאות ממלכתי צריך בראש ובראשונה לשפר את השרות הרפואי לרווחת האוכלוסיה ולהביא לאחידות, לייעול ותכנון חוך מניעת כפילויות. נוסח החוק המוצע על ידי משרד הבריאות לוקה בפגמים חמורים ביותר: המדינה תאבד את השליטה על שרותי הבריאות ומדיניות האישפוז שיוכתבו על ידי קופת חולים באמצעות הרוב שיהיה לה במועצת הבריאות העליונה, חברי ההסתדרות יאלצו להוסיף להשתייך לקופ"ח הכללית ובכך ייפגע החופש האלמנטרי לבחור את קופת החולים הרצויה, גביית התשלומים לכל קופות החולים תבוצע ע"י ההסתדרות ולא ע"י המוסד לבטוח לאומי - האמור לעשות זאת באורה טבעי.

תנועת שינורי תובעת הקמת שרות בריאות ממלכתי אחד, תוך האחדת השרותים והשוואת רמתם, אימוץ מסקנות וועדת מן בדבר החלוקה לאזורי רפואה וקידום מעמד רופא המשפחה, והקמת הסתדרות רופאים בדומה ללשכת עורכי דין. תנועת שינורי סבורה כי אם לא תשונה הצעת החוק הנוכחית, עדיף להשאיר את המצב כפי שהוא ולשפר את המערך הקיים.

הועד הפועל של תנועת שינוי פנה לשר האוצר להמנע מסיכון כספי צבור לשם חמיכה בחברה פרטית כמו החברה המית להובלת פרי וזאת בהתחשב בנקודות הבאות :

- א. אין זה מתפקיד הממשלה להציל חברות פרטיות מהתוצאות של ניהול כושל על חשבון תקציב המדינה .
- ב. לדעת מומחים במקרה החדון הסכרי הממשלה להצלת החברה הוא קטן עד למאד .
- ג. הצלת החברה תביא בריכה לבעליה ולנושיה הזרים אך ספק אם תצמח מזה תועלת למדינת ישראל .
- ד. מספר מקומות העבודה שניתן להציל הוא קטן מאד בהשוואה לסכום בו נדרשת הממשלה להסתכן .
- ה. האינטרסים הלא-ישראליים של החברה עולים בגדלם ובהיקפם הכספי על האינטרסים הישראליים של החברה ביחס ניכר מאד ואין כל ערובה וגם לא אפשרות מעשית להבטיח שערבות, הלוואה או מענק שתנתן ע"י הממשלה יפעלו בצורה כללית או אפילו מכועת לטובת האינטרסים הישראליים .
- ו. לאחר שפעולת 12 קציני האניה פרסימון קור בהביאם לארץ אניה שהיתה מיועדת לנמל זר, פעולה שלדעת מומחים היתה מיותרת כי תביעות לגיטימיות של הימאים היו מובטחות גם בלאו הכי גם בנמל זר היא היא שהגבירה את הלחץ על הממשלה לתמוך בחברה אין כל מניעה שבשלבים עתידיים של ההתמוטטות של החברה לא תועמדנה דרישות נוספות והעמסת חלק מהתחייבויות החברה על המדינה ע"י פעולות חריגות של קבוצות לחץ, ולא יהיה לדבר סוף .

4.7.76

פר/202

הועד הפועל של תנועת שינוי שלח הבוקר מברק ברכה לראש הממשלה על ההחלטה הנועזת של הממשלה והביציע המוצלח של צה"ל בשחרור חסופי המסוס באוגנדה. במברקה מביעה תנועת שינוי מלוא הערכתה למקבלי ההחלטה ומצטרפת לכל אזרחי המדינה בדברי השבח לחיילי צה"ל מבצעי הפעולה.

בהודעת תנועת שינוי נאמר עוד כי שוב הוכיחה ישראל כי כאשר התנהגה נחושה בהחלטתה נכון העם לקרבנות ולפעולות נועזות ומתלכד בתמיפה בממשלתו. עם זאת קראה תנועת שינוי לממשלה לחדש ולהגביר הפעולה נגד המחבלים בכל אתר ואתר כדי להצר צעדיהם ולמנוע מהם ייזום פעולות חבלה נגדנו דוגמת זו האחרונה.

פרס/197

29.6.76

בישיבת הועדה הכלכלית על תנועת שינוי הובעה תמיכה בקבוצות עובדים שהביעו נכונות ליותר מרצונם על שעות עבודה מקוצרות בקיץ.

החלטת עובדי השק"ס ומחלקת הגביה ברשות השידור, נכונות המורים לשעת הוראה שבועית נוספת והמלצת הועדה לענייני אקדמאים בהסתדרות, מעידות על גישה חדשה ואחראית מצד ציבור העובדים.

תנועת שינוי קוראת לכלל עובדי השרות הציבורי לאמץ לעצמן דרך זו ולהוכיח בכך, כי העובדים מצידם נכונים לווייתורים חמורים ולנשיאה בנטל, ולשמש בכך דוגמא לממשלה ולהסתדרות כפי שמתחייב מצרכי השעה.

תנועת שינוי סבורה כי הממשלה היתה צריכה לפנות אל עובדיה בצורה נאותה ולבקש את הענותם בנושא, ולא לצאת בהצהרות פומביות, באשר שעות הקיץ אכן מעוגנות בהסכם העבודה וויתור עליהן מותנה ברצון העובדים.

גם ההסתדרות שגתה, בכך שהתייצבה מאחורי התביעה לשעות עבודה מקוצרות בשרותים, כאשר היא זונחת את עובדי עובדי הייצור, וכל זאת שעה שהמשק - על כל מגזריו אינו יכול לשאת היום הטבות כאלו.

לפיכך, חוזרת תנועת שינוי על פנייתה אל ציבור עובדי המדינה כי ישקלו מחדש את עמדתם ויוותרו ביזמתם על קיצוץ 5 שעות עבודה במשך 3 חודשים ויגלו בכך בגרות ציבורית.

פר/194

תל-אביב, 28.6.76

תנועת שינוי שלחה הבוקר מברק עזוד לועד התפעול בנמל אשדוד , על כך שהודות ליוזמתו ולנכונותו לקיים מערכת יחסים חדשה בנמל , נחשפו אי סדרים חמורים ובזבוז כספי העובדים , שהיו במשך 5 השנים האחרונות באחריות הועד הקודם בראשות מר יהושע פרץ . לדעת תנועת שינוי יש בגישה זו ובכוונת הועד החדש לפעול שלא על מנת לקבל פרס, וחור ראיה מפוכחת של צרכי העובדים, הנמל והעיר כאחד משום גילוי מבורך של אחריות צבורית . צבור עובדי הנמל חייב לדעת כי בידיו היכולת להחזיר לנמל אשדוד את שמו הטוב ולהביאו למהלך עבודה תקין .

גישה זו של ראשיההסתדרות , ראשות הנמלים , מנהלת נמל אשדוד , נועדה לקנות שקט מדומה בנמל , אך בסופו של דבר נחגלחה צמזיקה לניהולו התקין של נמל אשדוד ולאינטרסים של עובדי התפעול כאחד .

פר/191
27.6.76

הועד הפועל של תנועת שינוי מתח ביקורת חריפה על חברי הכנסת מסיעת המערך והמפלגה הליברלית בליכוד, שהצביעו נגד חוק האוזנר בדבר הבטחת זכות הנישואין של פסולי חיתון. "שוב הוכח, שבנושאים בעלי חשיבות עקרונית, הנוגעים לחירויות הפרט, קיימת אטימות מוחין זהה בקרב חברי הקואליציה ובשכבות האופוזיציה של הליכוד".

תנועת שינוי חוזרת ותובעת חקיקתו של חוק, שיבטיח זכות הנישואין לכלל אזרחי המדינה ברוח האמנה האוניברסלית בדבר זכויות האדם וכמפורט בשתי הצעות חוק אלטרנטיביות, שנוסחו ע"י משפטני התנועה. כן נקראת המפלגה הליברלית העצמאית ומפלגת הפועלים המאוחדת להסיק מסקנות מדחית חוק האוזנר כפי שהבטיחו לבוחריהן ערב הבחירות האחרונות.

25 ביוני 1976

פר/186

"כניסתו של פרופ' יגאל ידין לזירה הפוליטית היא תופעה הראויה
לתשומת לב ויש לקבלה בשמחה נוכח האכזבה מהמערכת הפוליטית הנוכחית ויוצון
הציבור בשינוי חברתי ופוליטי", כך אמר זאב (סטף) ורטהיימר חבר הוועד הפועל
של חנועת שינוי בכנס פעילי התנועה באיזור הצפון.
מר ורטהיימר הוסיף כי אכן ברך את פרופ' ידין על צעדו למתת הופעתו
בטלויזיה, אך הטעים כי הוא משוכנע ש-"רק באמצעות עבודה אפורה ויומיומית
של ארגון אלפי חברים, בנית סניפים וגיבוש עמדות משותפות במגוון רחב של
נושאים, תוך קיום דמוקרטיה פנימית - ניתן להביא לשינוי אמיתי במפה
הפוליטית".

פר/181

תל-אביב, 24.6.76

חנועת שינוי פנתה הבוקר במברק אל שר הבטחון ובו דרישה להביא לאלתר לפיטורי הנהלת התעשיה האוירית . לדעת חנועת שינוי מאמת דו"ח מבקר המדינה , שפורסם היום , עובדות שהיו ידועות משך שנים בדבר הסעיה מכוונת של שרי הממשלה והציבור כולו בנושאי היצור , המכירות ותנאי העבודה בתעשיה האוירית .

מנהלי התעשיה האוירית יצרו אשליה מיותרת בדבר סיכויי המכירה של מטוסי הערבה וה"ווסט-וינד" והם אחראים לחריגות חמורות ביותר מסדרי מנהל תקין בנושאי התקשרויות עם ספקים ומתן העדפות לעובדים מסויימים . עוד טוענת חנועת שינוי במברקה כי התעשיה האוירית מוציאה מיליוני לירות על מערכת יחסי ציבור שנועדה לחפות על ליקויי ניהול ושמוש בלתי נאות בכספי ציבור . לפיכך , חייב שר הבטחון לדאוג להחלפת ההנהלה הנוכחית כדי להבריא את מפעל התעשיה הגדול בארץ שאין חולקין על חשיבותו לבטחון המדינה ולמשקה .

5.7.76

פר/208

מועצת תנועת שינוי אישרה בישיבתה האחרונה את מצע ההצעה בנושא המיעוטים בישראל.
רצ"ב לעיונכם כמה מעיקרי הפרק:

א. בחום שנות דור, עדים אנו לגילויים שונים כי תהליך ההשתלבות הממשית של בני המיעוטים בישראל רק התחיל או לא נחרש כלל. הדבר נובע מכך שהתהליך מתחולל מראשיתו במציאות רודית ניגודים זעודנו מתעכב במידה לא מועטה בגלל היעדר שלום בין ישראל לשכנותיה. בנסיבות המיוחדות האלה, בהן על המדינה לשלב בחוכה מיעוט, שעם ארצות מוצאו היא נמצאת במצב מלחמה, זקוקה החברה הישראלית למידה גדולה של סובלנות ופתיחות. המיעוט הערבי זקוק למחינות ואורך רוח, ושני הצדדים זקוקים להבנה שתהליך ההשתלבות הכלכלית והתרבותית של בני המיעוטים בישראל הוא אתגר הדדי וצורך הדדי של הרוב היהודי והמיעוט הלא יהודי כאחד. פעילות התנועה תהא מכוונת להאצת התהליך הזה במטרה להקנות לבני המיעוטים תחושת שוויון ושיתוף. התנועה חרגיש עם זאת, שוויון בזכויות משמעותו גם שוויון בחובות, במידה והמיגבלות הבטחוניות מאפשרות זאת.

ב. שרות ממלכתי

אם תבוא פנייה מקרב ערבים שאינם משרתים בצה"ל, להקים שרות ממלכתי כחלק לשרות צבאי, תראה תנועת שינוי פנייה זו בחיוב.

ג. שוויון בפני החוק

שינוי תיאבק על שמירת עקרון השוויון בפני החוק לבני המיעוטים בישראל. עקרון השוויון גם במשמעותו זו, יובטח בחוקת יסוד למדינה.

ד. חינוך

הפעילות החינוכית בבתי הספר במגזר הערבי תכוון לעצב אזרח ערבי-ישראלי נאמן למדינה, גאה במורשתו, חרבותו, דתו ושפתו, סובלני בגישתו, בקש בדברי ימי האזור, שואף להשתלב בחיי המדינה ולשמש גשר להבנה בין ישראל לשכנותיה. בכפוף למטרות אלה ייקבעו תכניות הלימוד בבתי הספר שבמגזר הערבי על ידי מחנכים ערביים, במסגרת החינוך הממלכתי.

ה. קרקעות

שינוי תתנגד להפקעת קרקעות שאינן בגדר צורך חיוני ביותר. על חיוניות ההפקעה יכריעו ועדות מומחים משותפות יהודיות-ערביות.

ו. דת

1. שינוי תיאבק על קיום חופש הדת הלכה למעשה.
2. שינוי תפעל להעברת ניהול מחלקות המיעוטים במשרדים הממשלתיים לידיהם של בני הדתות המתאימות.
3. שינוי תיזום הצעת חוק להקמת גופים נבחרים לניהול נכסי הקדש המוסלמי.

1. כ ל ל י

א. עם ישראל חי וסבל כמיעוט לאומי משך רוב ימי קיומו. עם תקומתנו בארצנו והקמת המדינה בא מצב זה על תיקונו בתחום מדינת ישראל, שבה הפכנו ממיעוט לרוב, אם כי מחוצה לה ממשיכים היהודים להיות מיעוט יהודי במקומות שביהם. יחסנו אל המיעוט הערבי חייב להיות מושפע מהתפתחות זו וטיפולנו במיעוטים בישראל יכול להיות מופת לאחרים. שיקול נוסף שחייב להנחותנו במדיניותנו כלפי המיעוטים הוא, שמדינת ישראל מהווה מיעוט בחוף הים הערין שמקיף אותה. שילוב מוצלח של המיעוט הערבי במדינה מרים תרומה חשובה לשילובנו במרחב ולקרוב השלום.

ב. הפישת היסוד השוויונית של מדינת ישראל המוצאת את ביטויה בהכרזת העצמאות ויסודותיה הדמוקרטיים של המדינה, לא היה די בהם כדי להביא להשתלבות ממשית של ערביי ישראל במרקם חיי המדינה. בחום שנות דור עדים אנו לגלויים שונים שתהליך ההשתלבות רק החיל או לא נחרש כלל. הדבר נובע מכך שהתהליך הזה מתחולל מראשיתו במציאות רווית ניגודים, ועודנו מתעכב במידה לא מעטה בגלל היעדר שלום בין ישראל לשכנותיה. בנסיבות המיוחדות האלה, בהן על המדינה לשלב בחוכה מיעוט, שעם ארצות מוצאו היא נמצאת במצב מלחמה, זקוקה החברה הישראלית למידה גדולה של סובלנות ופתיחות, והמיעוט הערבי זקוק למתינות ואורך רוח, ושני הצדדים זקוקים להבנה, שתהליך ההשתלבות הכלכלית והחברתית של ערביי ישראל הוא אתגר הדדי וצורך הדדי של הרוב היהודי והמיעוט הערבי כאחד. פעילות התנועה תהא מכוונת להאצת התהליך הזה במטרה להקנות לערביי ישראל תחושת שוויון ושיתוף. התנועה מדגיש עם זאת, שוויון בזכויות משמעותו גם שוויון בחובות, במידה והמגבלות הבטחוניות מאפשרות זאת.

2. תחומי פעילות

א. שרות לאומי

שינוי תחמוך בעיקרון, כי ערבים אזרחי ישראל אשר לא נחקלו לשרות בטחוני יגויסו לשרות לאומי אחר.

ב. שויון בפני החוק

שינוי תאבק על שמירת עקרון השוויון בפני החוק לערביי ישראל. עקרון השוויון גם במשמעותו זו, יובטח בחוקת המדינה.

ג. חינוך

הפעילות החינוכת בבתי הספר במגזר הערבי תכוון לעצב אזרח ערבי-ישראלי נאמן למדינה, גאה במורשתו, חרבותו, דתו ושפתו, סובלני בגישתו, בקי בדברי ימי האזור, שואף להשתלב בחיי המדינה ולשמש גשר להבנה בין ישראל לשכנותיה. בכפוף למטרות אלה יקבעו תכניות הלימוד בבתי-הספר שבמגזר הערבי על ידי מחנכים ערביים. שינוי תחבע כי גם בחינוך שבמגזר היהודי יושם דגש מיוחד על טיפוח הסובלנות וההבנה ההדדית ועל לימוד ההסטוריה של עמי המזרח התיכון. במסגרת זו תומכת שינוי גם בהנהגת לימוד השפה הערבית כמקצוע חובה בבתי-הס.

ד. שיכון

- (1) שינוי תחמוך בהקמת שיכונים לתושבים ערביים כישוניהם במסגרת התכניות של משרד השיכון.
- (2) שינוי תדרוש אכיפת החוק להפסקת הבניה הבלתי חוקית והבלתי מתוכננת ולהסדרת הבניה הפרטית, זאת לפי אותם קריטריונים שיש להנהיגם בסקטור היהודי.

ה. קרקעות

- (1) שינוי תחנוד להפקעת קרקעות שאינן בגדר צורך חיוני ביותר. על חיוניות ההפקעה יכריעו ועדות מומחים משותפות יהודיות-ערביות.
- (2) שינוי דורשת להחזיר התושבים העקורים של אקריית ובירעם לכפריהם בהתאם להחלטת בית המשפט העליון.

ו. חברה

- (1) שינוי חע.דד מפגשים בין בני-נוער ומשכילים יהודים וערבים להעמקת ההכרות ולטיפוח הסובלנות.
- (2) בעריט מעורבות (חיפה, יפו, רמלה, לוד, נצרת), תחמוך שינוי בהקמת מרכזים קהילתיים משותפים להידוק הקשרים בין שני העמים.

ז. תעסוקה

- שינוי תפעל למחן הזדמנויות שוות בתחום התעסוקה לבני המיעוט הערבי בכפוף למגבלות הבטחוניות. ברוח זו תחמוך שינוי בפתיחת משרות ייצוגיות ומנהליות לבעלי כישורים מתאימים.

ח. מפעלים משותפים

- שינוי תעודד הקמת מפעלים משותפים ליהודים ולערבים.

ט. דת

- (1) שינוי חאבק על קיום העקרון של חופש הדת הלכה למעשה.
- (2) שינוי תפעל להעברת ניהול מחלקות המיעוטים במשרדים הממשלתיים לידיהם של בני הדתות המתאימות.
- (3) שינוי תיזום הצעת חוק להקמת גופים נבחרים לניהול נכסי ההקדש המוסלמי.

י. השימוש בשפה הערבית

- הערבית היא שפה רשמית בישראל. שינוי תפעל לביצוע הוראות החוק הקיים: שימוש בשפה ערבית בכל השלטים והמודעות הציבוריים ובכל הספסים הרשמיים להם נזקקים הערבים.

פ ר ק ח ו ר ו ב ט ח ו ן

(כפי לאוסר במועצת התנועה ביטיבתה)

מיום 10 בפברואר 1976)

א. מ ב ו א

1. מדינת ישראל מבטאת את הזכות להגדרה עצמית של העם היהודי בארצו. ישראל קמה כמדינה שיש לקיים בה רוב יהודי תוך מתן סוויון זכויות מלא לכל התושבים ללא הבדל דת, לאום, גזע ומוצא, כנאמר במגילת העצמאות.
2. האיבה המתמשכת בין מדינות ערב וישראל מקורה בסירובן של מדינות ערב להכיר בזכותו של העם היהודי לקיים מדינה עצמאית בארצו. טלום של קבע במזרח התיכון יקום רק כאשר יכירו מדינות ערב במדינת ישראל כבעובדה קיימת וכחלק מן המציאות במזרח התיכון.
מאידך, מן הראוי לישראל הכיר בזכות ההגדרה העצמית של העם הפלסטינאי ותהיה מוכנה לנהל מו"מ להסדרים מדיניים לגבי הגדה המערבית ורצועת עזה עם כל גורם המיוצג את הפלסטינאים והמכיר בו:
(א) זכות ההגדרה העצמית של העם היהודי בתוך ישראל.
(ב) זכותה של ישראל להתקיים כמדינה ריבונית בגבולות בטוחים.
3. בעקבות מלחמת יום הכיפורים התחזק בסחוננו של העולם הערבי בכך שהזמן פועל לטובתו מבחינת מיצוי עושרו, מסקלו המדיני ועוצמתו הצבאית. בעיני מרבית העולם הערבי לא הסתנו היעדים לגבי ישראל והויכוח בין מתונים לקיצוניים הינו בעיקרו על איסטרטגיה וסלבים.
4. למרות עמדתם הבסיסית הנ"ל של הערבים, הצליחו מערכות הדיפלומטיה וההסברה הערבית, בסיוע מרכיבי הכוח הכלכלי והמדיני, לשכנע את מרבית הקהילה הבינלאומית, ובהדרגה גם את דעת הקהל בארצות הברית, כי הערבים הם הרוצים בטלום וכי ישראל היא המתעקשת והתובעת ערבויות מוגזמות לבטחונה והיא המחבלת, כביכול, באמצעי הטלום.
5. עוצמתה של ישראל חלויה בגיבושה החברתי, בביסוסה המכללי, בכוחה הצבאי ובתמיכתן של מדינות אחרות בה. על מנת לקיים ולפתח את עצמת המדינה, יש ליזום פעולות שתבטחנה את הגיבוש החברתי, הצעידה העקבית והעיקשת לקראת עצמאות כלכלית, קיום עצמתו הרייזיעה וההתקפית של צה"ל, והקטנת בידודה המדיני של ישראל תוך שינוי דינמיה בדעת הקהל בעולם החופסי וצמצום חלותה במדינה כלשהי.

6. לשם הסגת המטרות הנ"ל, בתחום מדיניות החוץ והבטחון, על ישראל לייזם מיתקפה להסדר שלום כולל המתבסס על החלטות 242 ו-338 של מועצת הבטחון והמציגה קבל עם ועולם וכמיקסה אחת את מהות השלום ואת התהליך המפורס להשגתו.

7. יוזמת שלום כזו, תבטא מאמץ כן מצד ישראל לשבור את הקפאון המדיני במזרח התיכון ואת מעגל העוינות הערבית. בכך היא עשויה לעודד בעולם הערבי מגמות מתונות המעונינות בסיכוח הקונפליקט הערבי-ישראלי ותאלצו להתמודד עם יוזמת השלום ולחשוף את כוונותיו האמיתיות.

8. גם אם יוזמת השלום שלנו לא תצליח להרחיק את סכנת המלחמה, היא נחוצה כדי לעצור את תהליך בידודנו המדיני והיא תסייע לגייס את תמיכת ארה"ב ושאר המדינות הנייטרליות לנו, בתחום המדיני-דיפלומטי, הצבאי-בטחוני והכלכלי-מסקי. אם תיכפה עלינו מלחמה נוכל להתכונן לקראתה ולעמוד בה מעמדות איסטרטגיות טובות יותר.

יוזמת השלום היוזמת כדי להוכיח לכל הציבור בישראל, כי נעשו מאמצים גדולים וכנים כדי להגיע להסדר עם העולם הערבי תוך הצעת ויתורים מרחיקי לכת ונטילת סיכונים מחושבים. אם תידחה יוזמת השלום שלנו ותפרוץ מלחמה, ידע כל העם, כי המלחמה נכפתה עלינו ויתלכד כאחד להשיב מלחמה הסערה.

ב. י ע ד י ם

- היעד המרכזי במדיניות החוץ והבטחון של ישראל, גם אם ירחק היום להשגתו, הוא: שלום יציב בין מדינת ישראל ועמי האיזור. מטענותיו של שלום יציב הינה:
1. גבולות מוסכמים על הצדדים ופתוחים לסני הצדדים.
 2. יחסים דיפלומטיים מלאים.
 3. חוזי שלום ואי התקפה עם המדינות הסכנות, הכוללים הסדרי בטחון יציבים וערובות מחאימות.
 4. הסדרי מסחר וחילופי ידע לקידום כלכלת האיזור ורווחתו; חילופי תירות וחילופי תרבות תקינים.
 5. נמלים פתוחים ודרכי מעבר ימיים ויבשתיים חופשיים לסירות התחבורה הבינלאומית של כל מדינות האיזור ביבשה, באויר ובים.

ג. ב ד ר ר ל ס ל ו ם

ישראל חייבת, בכל מסא ומתן עם הערבים, להעמיד את מהות הסלום כנוסא ראסון ומרכזי ולסאוף לחתימת הסכם סלום כולל עם מדינות ערב. עם זאת, עומק הסכסוך הישראלי-ערבי ומידת המרידות הסמונה בו, מחייבים כי הגסטמה היעדים הנזכרים לעיל תעשה באופן הדרגתי, תוך הקפדה מירבית על כך שבסלבי הביניים שיציינו את המעבר ממלחמה לסלום יציב, ייעשו סידורי בטחון סיבטיחו את ישראל בפני התקפות פתע ומעסי איבה מצד מדינות ערב וארגוני החבלה, וכן בפני סינוי לרעה במעמדנו האינטרסטי. עמדת ישראל לגבי תקופת מעבר זו צריכה לתת מענה גם למקרה בו לא יסתיים התהליך בסלום. עמדתה המדינית של ישראל בתקופה זו צריכה להבטיח כי גם במקרה של מלחמה חדשה, תתיצב ישראל כשהיא חזקה מבהינת צבאה ומבהינת התמיכה הבינלאומית בה.

סידורי הבטחון כוללים את האמצעים הבאים:

1. איזורים מפורזים: באיזור המפורז יוגבלו כוח הצבא וכלי הנשק שניתן יהיה להחזיק בו מעבר לנשק הגנה אישי וכוחות מסורה. באיזורים מפורזים אלה

ייאסר כל שימוש צבאי בסדות התעופה.

הסכם הפירוז צריך לכלול בכל מקרה, ערובות מתאימות לביצועו וזאת באמצעות פיקוח משותף ישראלי-ערבי, פיקוח אוירי וסידורים אחרים סיבטיחו את שירת ההסכם.

הפרת הפירוז תיתן לצד הנפגע אופציה להפעיל את זכותו להגנה עצמית בכל דרך הנראית לו.

2. איזורי פירוז חלקי: באיזורים אלה יוגבל סוג הנשק שמותר לבעל הריבונות להחזיק, לפי הסכם בין הצדדים.

3. איזורים בסליטה זמנית של ישראל: באיזורים אלה הרכוש ישראל חזקה וסליטה בין בצורת הסכמי חכירה ובין בצורות אחרות, בתקופה שתיקבע בהסכמים עם המדינה הערבית הנוגעת בדבר. בתום התקופה המוגדרת בהסכם, תוחזר הריבונות המלאה למדינה הערבית. באיזורים אלה תוכל ישראל להחזיק צבא לסם הגנה על בטחונה בתקופת ההסכם האמור.

4. במסגרת הסכמים עם מדינות ערב, יש לפעול להגבלת החימוש באיזורנו, הן ימבחינת כמות הנשק והן מבחינת סוגו.

הסדרי בטחון אלה, שניתן לבדקם באורח הדרגתי תוך בקרה תקופתית, יקלו על המעבר לסלום. סני עקרונות חייבים לאפיין תהליך זה מתחילתו: נכונותה של המדינה הערבית הנוגעת בדבר לתת תמורה מדינית הולמת תספיע על הנסיגה הישראלית מסטחים מוחזקים; סנית, התהליך כולו יותנה בהצהרת כוונות הסלום וההכרה ההדדית של הצדדים להסכם. הצהרה זו צריכה, בין היתר, להגדיר את זכויות הפלסטינאים בצורה תחילה בקנה אחד עם קיומה של מדינת ישראל ובטחונה ותדגיש את נכונותם של המצהירים לדו-קיום בסלום עם ישראל.

ד. סאלות טריטוריאליות

תיחומה של הטריטוריה הישראלית אליה יס לחתור בהסכמי שלום אינו צריך להיקבע מראש על ידי גוף פוליטי אחראי - וזאת מהסעמים הבאים:

1. תיחום הטריטוריה חלוי בנסיבות המטא ומתן ובאזירה הבינלאומית שתשרור באותה עת.

2. מכיון שלדעתנו ההגדרה הטריטוריאליה היא פונקציה של בטחון המדינה, אין להגדיר מראש תחומה של טריטוריה ישראלית מלאה מבלי להתייחס להסדרי הבטחון שפורטו לעיל.

ככל שיוגדל ויועמק הפירוז והפיקוח עליו, כך ניתן יהיה לצמצם את התחום בו דרושה שליטה ישראלית. ככל שיוגדלו האיזורים בהם תהיה לישראל שליטה צבאית, כן יוספע גודל הסטח סבו נחבע ריבונות ישראלית מלאה.

3. מכיון שנראה לנו כי ניתן לקבוע הסכמים לחליטה זמנית של ישראל בחלק מהסטחים ומכיון שהסכמים כאלה צריכים להיבדק מחדש עם תום תקופתם, אין זה נראה לנו נכון ויעיל לקבוע מראש את כל התחום בו חייבת להתקיים שליטה כזו.

עמדתנו בסאלות הטריטוריאליות של ישראל מוכתבת על ידי ריאליזם מדיני. למרות הזיקה ההיסטורית והרגשית לארץ ישראל, אין זיקה זו יכולה לשמש קו מנחה עיקרי לניהול מטא ומתן מדיני שמטרתו השגת שלום יציב. גם הסיעון ההגיוני והצודק בדבר סטחה הזעיר של ישראל בהסוואה למדינות ערב, הגדולות בסטחן לאין ערוך ממדינתנו, אין בכוחו להיות לנו לעזר במטא ומתן מדיני שתכליתו להבטיח את השלום תוך חיזוקה של ישראל. בקביעת מדיניות זאת, יס לקחת בחשבון את עמדתן של רוב מדינות העולם, לרבות ירדותיה של ישראל, בסאלות הטריטוריאליות.

עמדתנו בסאלה הטריטוריאליה מוכתבת גם על ידי קיומה של קהיליה פלסטינאית גדולה שיש לה סאיפה לקיים חיים הרבותיים ומדיניים עצמאיים ועל ידי רצוננו לקיים רוב יהודי בסטחי מדינת ישראל. על פי עקרונות אלה אנו מאמצים את הכללים המנחים הבאים להסדר טריטוריאלי אפשרי:

1. בסיני חייב להיווצר תחום הפרדה בין ישראל למצרים סגודלו ומידת השליטה הישראלית בו יקבעו בהתאם לנתונים ולנסיבות שיסדרו בעת המטא ומתן לשלום, לרבות מידת ועומק הפירוז של יחרת סיני. דין דומה צריך לחול על בסיס ישראלי בסארם-אל-סיין, בסיס סנועד למנוע הסגר ימי.

2. חלק מרמת הגולן חייב להיסאר בתחום שליטה ישראלי, כדי להגן על יסובי עמק הירדן, וזאת עד סיחול סינוי מהותי ויסודי ביחס סו"יה אל ישראל ואל העם היהודי. עם חתימת הסכם שלום ייקבעו הסדרי בטחון, לזבות הסדרי פירוז מתאימים, שיבטיחו לזמן ארוך את בטחונם וסלוותם של יסובי הגליל ועמק הירדן.

3. הסטחים המאוכלסים פלסטינאים - רצועת עזה, יהודה ושומרון, סיוטכם על החזרתם, יהיו תחת שלטון ערבי. שלטון זה יהיה מוגבל על ידי הסדרי בטחון.

4. בגבולה המזרחי היתה ישראל חסופה לפני מלחמת ששת הימים להחקפות פתח ולחדירות מחבלים, חוף סכנה של ביתור המדינה ופגיעה במרכזי האוכלוסיה הראשיים. אין להסלים עם חזרה למצב כזה. ישראל חייבת להבטיח עצמה בפני התקפת פתע, פלישה צבאית ופגיעה בה מצד מזרח באמצעות הסדרי בטחון, תיקוני גבול וסליטה אפקטיבית לאורך נהר הירדן. צורת הסליטה, טיבה ורוחב הרצועה שבה תתקיים הסליטה יהיו תלויים בנסיבות שתשרונה בעת המסא ומתן ומידת הפירוז משני עברי הירדן.

ה. ירושלים

ירושלים היא בירת ישראל וחייבת להסאר עיר מאוחדת תחת שלטון ישראל. עם זאת, מהווה ירושלים מוקד דתי לאומי ותרבותי לעמים הערבים, לאיסלם ולנצרות, וכל הסדר שלום קבע חייב לקחת בחשבון את הזכויות והרגשות האלה. הסדר כזה צריך לכלול:

1. ערובות לחופש דת ולגישת חופסית אל המקומות הקדושים לכל הדתות; מעמד מיוחד למקומות הקדושים לאיסלם ולנצרות, כגון מתכונת ההסדר שבין הוותיקן לממסלת איטליה.
2. מתן מעמד מיוחד לרובעים המוסלמיים והנוצריים בתוך העיר ירושלים ויצירת מטגרת אשר תאפשר לנבחרי התושבים לספל בענייני רובעים אלה, לרבות נושאי חינוך ותרבות.
3. יצירת גוף מייצג ערבי-ישראלי שיפעל במסותף למען קידומה ופיתוחה של ירושלים.
4. תושבי ירושלים הערביים יוכלו לבחור בין קבלת אזרחות ישראלית לבין אזרחות ערבית.

ו. זאלת הפלסטינאים

בארץ ישראל מצויים היום שני עמים בעלי זכות להגדרה עצמית: העם היהודי והעם הערבי-פלסטינאי. לצורך קביעת מדיניותנו, אין זה מסנה כיצד נוצרה הזהות הלאומית הפלסטינאית ובעלת איזה ותק היא. עובדה היא כי זהות לאומית זו הפכה להיות חלק מהמציאות באיזורנו. הקהילה הפלסטינאית מצויה ברובה בסני עברי

הירדן, מהווה רוב בגדה המזרחית ונוטלת חלק פעיל בחיי המסחר, הכלכלה והממשל בסמי הגדות. ישראל אינה מתערבת במסגרות הפנימיים של המדינות הסכנות לה, וזאת בתנאי שכל שלטון ערבי יקום יקבל על עצמו את כל ההתחייבויות הנוגעות לקיום ישראל, בטחונה ושלומה. אמצעי הבטחון שנדונו לעיל, נועדו להבטיח שבאותם מנחים ישראל תפנה ברצועת עזה, ביהודה ובשומרון לא יוכל לקום שלטון שיסכן את בטחונה של ישראל מבלי שיהיה בידינו האמצעים לפעול נגדו באמצעים מידניים ויעילים.

כל הסדר וכל הסכם יצטרך להבטיח שבחמורה להחזרת הסטחים שיפוצו תובטח לישראל האפשרות לפעול ביעילות נגד פעולות החבלה ולטכלן.

בכפוף לכך, צריכה ישראל להכיר בזכותם של הפלסטינאים להגדרה עצמית, בתנאי שאלה יכירו בזכותה של ישראל לקיום לאומי בגבולות בטוחים ומוסכמים. ישראל צריכה להדגיש, כי זכות ההגדרה העצמית מגיעה גם לפלסטינאים היושבים מזרחה לירדן.

2. הצעות, יוזמות, ועידת שלום

1. ישראל תחפץ דרכים ותיזום רעיונות, הצעות ותכניות במטרה לקדם הסדר עם העולם הערבי.

אחד מסלבי הביניים הראשוניים בהסדר הכולל, צריך להתייחס לחובתן של מדינות ערב לשקם את הפליטים שבחומיהן.
2. ישראל צריכה להציע חסלום פיצויים לפליטים הערביים חמורת אדמות ונכסים אחרים שהשאירו בישראל, וזאת בד בבד עם הסדר החביעות הרכוסיות והכספיות של יהודים יוצאי ארצות ערב. פליטים הנמצאים בשליטת ישראל יש לנסות ליישב קבע בשטחים אלה.
3. מדינת ישראל תימנע מהכרזות קיצוניות המגדילות את בידודה המדיני ואינן תורמות דבר לקידום האינטרסים של ישראל.
4. ישראל צריכה לנסות ולהגיע להידברות עם מנהיגות מדינית של הערבים בשטחים המוחזקים ולראות בה גרעין חיובי לקיום מהא ומתן על עתיד האוכלוסיה והשטחים.
5. על ישראל להציע, כבר בשלב זה, הצעות ספציפיות לשיתוף פעולה כלכלי, מדעי וטכנולוגי עם העולם הערבי, כחלק ממערכת היחסים החדשה שיכולה לשרור באזורנו. בין ההצעות הללו, ניתן להתייחס לאזורי סחר חופשיים, נמל חופשי בעזה, חילופי מומחים ומדענים, שיתוף פעולה במפעלי הסקיה באיזורים צחיחים, וכיוצא באלה.
6. על ישראל לראות בנסיבות הקיימות את יעידת ג'נבה כמסגרת רצויה וחיובית למשא ומתן על הסדר שלום, בהתאם להחלטות 242 ו-338 של מועצת הבטחון. כינוס ועידת ג'נבה אינו שולל אפשרויות ודרכים אחרות להשגת שלום בינינו לבין מדינות ערב.

7. במסגרת ועידת ג'נבה תהיה ישראל מוכנה לשאת ולתת עם משלחת ירדנית שתכלול נציגים פלסטינאים או עם משלחת פלסטינאית יציגה אשר תכיר במדינת ישראל ותתחייב שלא להשתמש נגדה בכוח. כיון שנציגות כזו אינה קיימת כיום, תציע ישראל כי בסלב הראשון של ועידת ג'נבה יתקיים מטא ומתן עם מדינות ערב על מתן אפשרות לפלסטינאים לבחור לעצמם נציגות כזאת, תוך הבטחת חופס הבחירה וההיבחרות, חופס התעמולה וכיו"ב. עד לבחירת המשלחת היציגה של הפלסטינאים תציע ישראל שבועידת ג'נבה יסתתפו י נציגות זמנית ראשי הערים ביהודה ובשומרון שנבחרו בבחירות. נציגים אלה יוכלו להסתתף גם במטא ומתן סיתקיים בסלב הראשון של ועידת ג'נבה לגבי הקמת הנציגות הפלסטינאית.
8. בועידת השלום תציג ישראל תכנית שלום כוללת ומלאה ותופיע בה כתובעת שלום ולא רק כנתבעת ליתורים. תכנית השלום תחוצג בועידה תיקבע את עקרונות השלום הכלולים במצע זה.

ח. סיכום

הנועת "סינוי" מאמינה, כי אימוץ מדיניות שקולה וריאליסטית בעניני חוץ ובטחון חיונית גם אם ישראל עומדת בפני מלחמה חדשה. המדיניות הישראלית צריכה לתת מענה גם לסיכוי שלום וגם לחסס מלחמה. במקרה הראשון, נותנת המדיניות האמורה בסיס ליצירת מערכת יחסים חדשה ורגועה עם מדינות ערב. במקרה השני היא נועדה להבטיח כי בעת מלחמה תהיה ישראל חזקה - הן בתמיכה מירבית מבחוץ, והן בנחושות ההחלטה מבפנים.

כ"ו בניסן תשל"ו
26 באפריל 76

מז/051

שרותי הבריאות בישראל

מ ב ו א

בשרותי הבריאות בישראל סורר מזה שנים רבות מצב עגום אשר דורש בדחיפות שינויים מרחיקי לכת. הטקעת הון עתק בשרותי הבריאות השונים במסך השנים לא הביאה להעמדתם ברמה התואמת מדינה מודרנית. התקציבים של שירותי הבריאות למיניהם בטנת התקציב 1974/5 הגיעו לחמישה מיליארד ל" בערך שהיו כ-9% מכלל תקציב המדינה, ועם זאת הליקויים החמורים נשארו בעינם.

בישראל קיימות רשויות בריאות רבות: קופות חולים, הדסה, משרד הבריאות, מוסדות פרטיים וכיו"ב. הפיצול הביא לידי מתן שירותים ברמה שונה לאזרחי מדינת ישראל וכן לבזבוז משאבים מרובים עקב כפילויות מסוועות. הפיצול הזה והארגון הלקוי אחראים גם לפער הקיים בין רמת הרפואה בבתי החולים ורמת הרפואה במרפאות. עקב הפיצול לא הוקמה גם מערכת בקרה נאותה על שירותי הבריאות והעוסקים בבריאות. מערכת בקרה כזאת המקובלת בעולם, היא תנאי בל יעבור לקיום רמת השירותים ולקידומה.

במצע שיפורט להלן מוצגות הדרכים שבהן ניתן לטפר את המצב וכן מובאת התייחסות לבעיות כואבות נוספות בשרותי הבריאות כמו פרקטיקה פרטית, לשכת רופאים ועוד.

ארגון שירותי הבריאות

- א. העקרון המנחה בארגון שירותי הבריאות הוא הזכות של כל אזרח במדינת ישראל לקבל שירותי בריאות ברמה אחידה וזוהי זכות זו יכולה להתממש רק במסגרת ביטוח ממלכתי לכל, וזאת ללא הבדל שייכות הקבוצתית או הסקטורלית או אזור המגורים.
- ב. למימוש תכנית זו יש לייסד את רוב המלצותיה של "ועדת מן" אשר הוקמה ב-1968 על ידי ההסתדרות הרפואית בישראל ואשר פרטה את המבנה הרצוי של הרפואה בישראל, על כל שלוחותיה - מרפאה, מרפאות ייעוץ ובתי חולים, כדלקמן:

 1. השרותים הרפואיים ינהנו במסגרת איזורית, כאשר המדינה מחולקת למספר איזורים בהתאם לצפיפות האוכלוסיה וחשט הגיאוגרפי.
 2. במרכז כל "איזור רפואי" בית החולים האיזורי ולידו מרפאות ייעוץ, מכוני הרנטגן, מעבדות כלליות ומעבדות ספציפיות.
 3. בראש כל "איזור רפואי" תעמוד רשות בו-בית - ייזורית מורכבת מנציגי ציבור, מנציגי מוסדות רפואיים ומרופאים העובדים באיזור המינהל, וזו תהיה מנהל האיזורית שבראשה רופא אשר הוכר לעסוק במינהל רפואי.
 4. תפקיד המינהל להפעיל את השירותים הרפואיים באיזור על כל שלוחותיהם, לרבות רפואה מונעת, וכן לחנך את התקציב בהתאם לצרכים ולפקח על רמת הביצוע.
 5. המינהל הארצי יהיה אף הוא בידי רשות הבריאות הארצית ומינהל אקדמיטיבית ארצית.
 6. רופא המשפחה יהווה עובד בית החולים האיזורי ויהיה קטור למחלקה הפנימית. עבודתו תפוצל בין במרפאה לבין המחלקה בבית החולים.
 7. הרופאים המומחים, על מקצועותיהם השונים, העובדים במרפאות הייעוץ ברחבי האיזור הרפואי יהיו אף הם, חלק מהצוות הרפואי של בית החולים על מחלקותיו השונות וחלקו עבודתם בין מרפאות הייעוץ לבין מחלקות בית החולים.
 8. מנהל המחלקה בבית החולים יהיה אחראי לכל השירותים הרפואיים, בשטח התמחותו בכל איזור.
 9. תכובד זכותו של החולה לבחור את רופא המשפחה שלו.

10. שירותי העזר (מכוני הרנטגן, מעבדות וכו') שבבית החולים, יופעלו בסמיכות משמרות כדי למנוע שהות יתר של החולים בבית החולים ועל ידי כך להקטין את הצורך במספר גדול של מיטות אישפוזיות ולצמצם את זמן ההמתנה של החולה הלא-מאושפז עד לבדיקתו.

11. תוקמנה יחידות לטיפול בית ליד כל מרכז רפואי, אשר תעקובנה ותארגנה את השרות הרפואי לחולים ספציפיים בצאתם מבית החולים.

ד. קבלת התכנית הזאת תביא לריכוזיות הטיפול הרפואי באזרח במסגרת איזור מגוריו, והיא תביא לשיפורים כדלקמן:

1. קבלת כל השרותים הרפואיים ברמה גבוהה באיזור מגוריו כאשר בית החולים האיזורי על כל מכוני העזר האבחנתיים יימצאו במרחק נסיעה של 15-20 דקות מבתם של כ-85% מאזרחי ישראל.
2. מניעת הפיצול והפיזור של שירותי הבריאות לפי המצב הנוכחי.
3. ביטול הפער ברמת השרות הרפואי בין ביה"ח לבין המרפאה עקב הכללתם של כלל רופאי המדינה במרכזים הרפואיים.
4. חלוקה יעילה ונכונה של המטאבים בין הזרועות השונים של הרפואה, דהיינו, חמנע הזרמת עיקר המטאבים לחיזוק וקידום בתי החולים על חשבון פיתוח, הרחבה וטיכול המרפאות והשרותים ההקפיים האחרים של האזרח.
5. המסכיות ואחידות הטיפול בחולה מביתו דרך מרפאת הייעוץ ועד למחלקה בבית החולים.

בקרה על שירותי הבריאות

כאמור, כל שירות וכל בעל מקצוע אשר אין בקרה נאותה עליהם אינם יכולים לתפקד כהלכה, העדר מערכת בקרה נאותה בשירותי הבריאות היא אחד הגורמים לליקויים הקיימים.

בכל מוסד רפואי חייבים להקים גופי בקרה אשר יבדקו באורח רצוף ותקופתי את הרמות והאיכות של מתן השרותים השונים, במחלקות השונות. דוגמא לנושאים הראויים לבקרה: מטן שהיה ממוצע במחלקות בית החולים, תפוסת מיטות, ביצוע בדיקות עזר מיותרות, אחוז בדיקות לאחר המוות, ניהול רשומות רפואיות, שימוש בתרופות וכו'.

ריכוז אספקת שירותים למוסדות הבריאות

מוסדות הבריאות תלויים באספקת שירותים טוטלת כגון מכבסה, מעבדות, אספקה סטרילית, ציוד מסקי ואחזקה המבטור המתוחכם. קיים כיום פיצול משווע של שירותים אלה וכמעט בכל מוסד קיימת מערכת נפרדת. יש להקים מערכות מרכזיות למספר איזוריים לטע אספקת כל אותם שירותים. בדרך זו יחסכו מטאבים רבים ותגדל איכות השרותים הללו ויעילותם. יתירה מזאת, ריכוז השרותים יאפשר מתן שירות מסך 24 שעות ביממה.

פרקטיקה פרטית

אין להתעלם מהעובדה שקיים ביקוס רב לפרקטיקה פרטית בישראל בין אם ע"י תושביה ובין אם ע"י תיירים רגילים ותיירים חולים הבאים למטרות ריפוי. הטיפול באוכלוסיה זאת הוא במסגרת מרפאות או במספר מוסדות איזופוזיים פרטיים שאין בכוחם להיענות לצרכיה. בנוסף לכך, ניתן טיפול פרטי באורח לא חוקי במוסדות הציבוריים ועל חשבון המדינה.

יש להקים שירות רפואי פרטי בכל המרכזים הרפואיים בישראל במסגרת אגפים מיוחדים ונפרדים לאיפוז מרפאתי תוך קביעת נוהלי הפעלה וגביה ברורים. מכך יצאו נשכרים כל הנוגעים בדבר:

- א. הפצינטיס הפרטיים - שהטיפול בהם יעשה במרכזים הרפואיים בעלי המוניטין וטבהם נמצאים כל טירותי העזר הדרושים .
- ב. הפצינטיס הרגילים - שאותם רופאים אשר כיום עוזבים את המרכז הרפואי בטעות אחר - הצהריים המוקדמות, ישהו בתחום המרכז הרבה יותר שעות ויהיו זמינים לקריאות דחופות .
- ג. הרופאים - שהכנסתם ירודה תעלה .
- ד. המדינה - שלקופתה יזרמו סכומים גדולים מאוד שכיום כה דרושים לטירותי הבריאות

לשכת רופאים

- קיים צורך דחוף בהקמת מוסד עליון של לשכת הרופאים שידמה ללשכת עורכי דין. בין התפקידים שלשכה זו תעסוק בהם :
- א. מתן רסיונות לרופאים .
 - ב. דיון בתלונות רופאים על עמיתיהם .

אחיות

- קיימת מצוקה חמורה ביותר במקצוע חיוני זה. התנאים של עבודת האחיות, היעדר פיצוי כספי הולם והיעדר סידורים נאותים לילדי האחיות הביאו לנטישתן של רבות וטובות מבין האחיות. לשם פתרון הבעיה שהביאה ללא ספק להידרדרות השירות הרפואי, מוצע :
- א. להגדיל לאלתר את התקנים לכוחות עזר לאחיות ע"מ שתתחרנה מהעבודות הבלתי מקצועיות שהן מבצעות כיום .
 - ב. לקבוע שמקצוע ואחות הינו חיוני ולהעלות את שכרן היסודי .
 - ג. לפתוח פעוטונים וגני ילדים בסובסידיה ממלכתית, בסביבת בית החולים .
 - ד. להקים מערכות להשכלמות רבשנתית וסוספת לאחיות המגזרי הרפואה הספציפיים .
 - ה. לדאוג לתמריצים לאחיות העובדות במטרה מלאה לאור הפער היחסי שנוצר בהשוואה לאחיות במטרה חלקית .

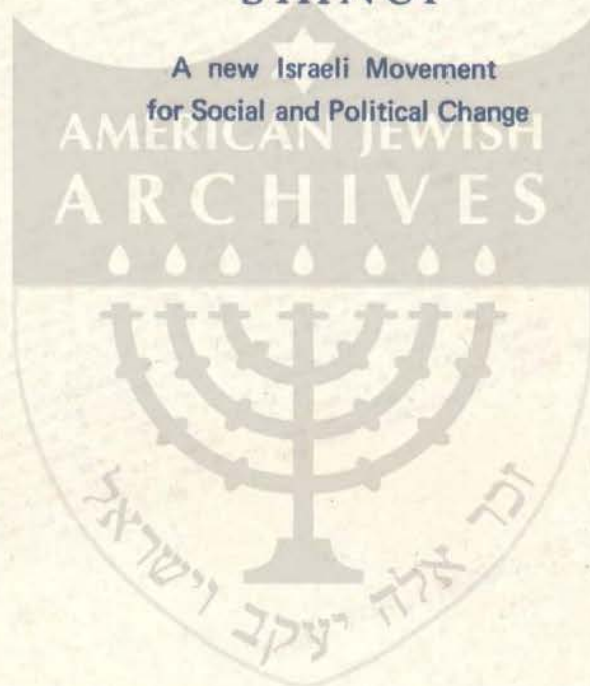
A letter to an American Jew
who cares about I s r a e l

from

SHINUI

A new Israeli Movement
for Social and Political Change

AMERICAN JEWISH
ARCHIVES

Head Office : 97 Ben Yehuda Street, Tel-Aviv

תנועה להתחדשות חברתית ופוליטית

בנייהודה 97 ת"א טל. 235698

פִּינֵי

READERS' LETTERS

Corruption shaking Jewry's faith in Israel

To the Editor of The Jerusalem Post

Sir, In my capacity as the professional responsible for directing the Histadrut Campaign in Canada, I feel it incumbent upon me to bring to your attention a serious situation which is developing among Canadian Jewry and possibly among U.S. Jewry.

The reports of immorality, corruption, bribery, embezzlement and other related crimes emanating daily from Israel which are repeated in lurid detail in the "New York Times" and other highly respected and widely read journals and magazines in the hearts and minds of North American Jews. Fine and generous donors of gifts to Zionist causes are obviously entertaining thoughts about making regular contributions to their favourite Zionists. Considerable numbers are withholding their commitments until some satisfactory answers are forthcoming on whether their money is being used

for legitimate purposes or whether it is being siphoned off by Israel's bureaucrats for all kinds of nefarious self-enriching schemes. I personally have had numerous refusals of payment by people who have ready pledged substantial sums to our current Histadrut Campaign. The same complaint is being voiced by directors and canvassers of other Israel fund-raising institutions. It is sad indeed that a "Watergate" type exercise had to be introduced into the land which all Jews hold dear in order to flush out culprits. The frustration and disillusionment with Israel's officials are reflected in the growing alienation of large segments of Jewry from their spiritual homeland. No matter how many highly placed officers are being prosecuted and sent to prison, world Jewry's faith in the morals and ethics of Israel is being slowly but surely shaken. At a meeting I addressed recently in one of Canada's major cities a well-known generous contributor

put it this way: "How could so many millions of dollars have been embezzled and shipped to Europe and the Government, particularly the Finance Ministry, be unaware and in complete ignorance of these irregularities? After all it would have failed to notice huge sums of dollars disappear from its coffers. Surely the responsibility for this series of heinous crimes rests with the Minister of Finance at the time they were committed."

Israel is thus damaging its image with the one true friend it has always relied upon - world Jewry. By losing the confidence of its kin, Israel will surely stand in solitary isolation with all dire consequences.

BERNARD MORRIS
National Executive Director
Canadian Association for Labour
Israel

Montreal, April 18.

From THE JERUSALEM POST, May 5 1975

Professor Rubenstein called for a new law which would prevent former defense and army officials from joining defense contracting firms for periods ranging from two to five years after their retirement from public service. The law now restricts retired defense officials only from doing business with their former subordinates.

"We need a quarantine period of at least five years as a minimum safeguard against this sort of corruption," said Professor Rubinstein, who is also a founder of Shinui, a new political party that has led the demand for governmental reforms. "These scandals are totally destructive from the public morale point of view. The country simply can't afford them."

From THE NEW YORK TIMES, April 24 1975

Dear Friend,

Every American Jew sees Israel in a different light. For some, Israel is "next year in Jerusalem" come true, the return of the Jewish People to their home, the fulfilment of so many years of yearning. For some, Israel is security in a world that let six million Jews go to their death. Some Jews in America see their identity strengthened through Israel, through its vitality, its struggle. They see in Israel the answer to assimilation - a strong modern Jewish identity.

Whatever your particular way of looking at Israel, there can be no doubt that concern about the present, and hope for the future are part of it. What we would like to discuss with you in this letter is how to express that concern, and how to help the People of Israel help themselves. In helping Israel stand on a healthy base, Jews in America can only benefit.

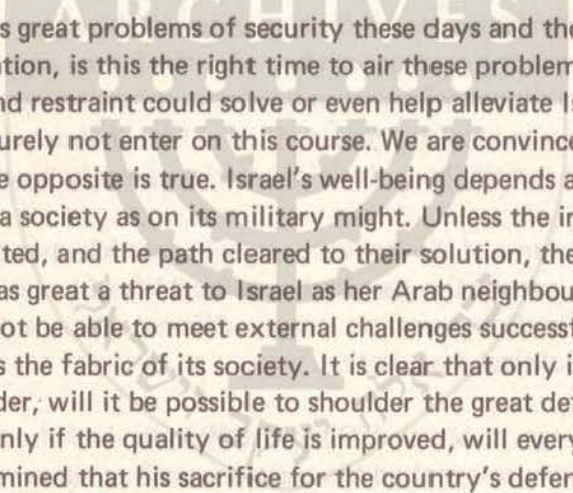
Following the trauma of the last war, many Israelis felt that the time had come to take a more active part in the political life of Israel. It was clear that grumbling and protesting were no longer sufficient, and the time had come to form a new political organisation.

Just over a year ago, in March 1974, some 80 individuals from all walks of life met in Tel-Aviv and drafted the basic principles of the movement, based on a realistic foreign policy, a commitment to democratic procedures, the drafting of a written constitution which would ensure the rights of all citizens, and the basic freedoms of expression, information, religion and conscience, an electoral system that would better reflect the wishes of the electorate, a lessening of governmental arbitrary interference in the economic life of the country, and the improvement of social welfare policies.

This new movement is called SHINUI, Hebrew for change. SHINUI is a moderate centrist political movement, with a positive, constructive approach. Its goal is a viable, moderate, democratic alternative in Israeli politics.

SHINUI seeks to render Israel's economy less dependent on outside assistance by stressing the need to introduce modern methods of technology, production and marketing and to divert resources from an inflated bureaucracy to an under-employed industry. SHINUI is a political movement based on a participatory democracy. All of SHINUI's office holders are elected by secret ballot - a rare phenomenon in Israeli politics. SHINUI has 30 branches throughout the country and is the only political body in Israel entirely financed by contribution of its members and supporters.

Rather than continue with a description of SHINUI and its accomplishments to date, let's try and answer some commonly heard questions regarding SHINUI.

-
- The logo for the American Jewish Archives is a large, semi-transparent watermark in the center of the page. It features a stylized Star of David at the top, followed by the words "AMERICAN JEWISH" in a bold, serif font, and "ARCHIVES" in a larger, bold, serif font below it.
- Q. With Israel's great problems of security these days and the difficult economic situation, is this the right time to air these problems overseas?
- A. If silence and restraint could solve or even help alleviate Israel's problems, we would surely not enter on this course. We are convinced however, that just the opposite is true. Israel's well-being depends as much on its viability as a society as on its military might. Unless the internal problems are confronted, and the path cleared to their solution, these problems may prove as great a threat to Israel as her Arab neighbours. In fact, Israel will not be able to meet external challenges successfully unless it soon repairs the fabric of its society. It is clear that only if the economy is put in order, will it be possible to shoulder the great defence expenditure. And only if the quality of life is improved, will every Israeli be even more determined that his sacrifice for the country's defence is worthwhile.
- Q. But would it not be interference in internal affairs for me, an outsider, to support any such activity?
- A. Jews all over the world share Israel's economic burden, and help form political support. It is only natural, and only fair, that your voice be heard in the Israeli political process. Israel could benefit from talents, skills and expertise of World Jewry as much as from the present economic support. Were they more aware of Israel's internal problems, the Jews of the World would probably rise to the challenge they represent. And such intensified involvement would benefit Jewish community life everywhere. SHINUI wants Diaspora Jews to participate in Israel and not be content with giving money.

- Q. I don't live in Israel, so it's difficult for me to keep track of the Israel political scene. All my efforts over here are directed towards fund raising. Isn't that best?
- A. World Jewry generously provides Israel with large sums of money, year after year. Unfortunately, this flow of money is inadvertently underwriting a political system which does not meet the needs of the country. The monies which are sent to Israel make the political machine behind the government immune to criticism and responsibility, since it makes them financially independent. There is no system of checks and balances. Israelis have no say in how the funds are distributed, and World Jewry prefers to leave the decision making to those who collect the donations. Thus the generosity and concern of World Jewry help - again, inadvertently, - preserve an outmoded system of government. The evolution of Israel as a nation is thus out of the hands of the people and in the hands of a small group of self-appointed party functionaries who control the flow of funds. We urge to continue giving to Israel, but want you to take an interest in what is done with your money.
- Q. What exactly is wrong with the political system? I can see the opportunity that exists, to use money given "without strings attached" in many wrong ways. But how does this actually come about?
- A. Israel's political parties, both government and opposition, have voted themselves monthly grants. They have voted themselves generous allowances to permit them to continue their activity, while declaring that these allowances serve to strengthen democracy in Israel. But they have no internal elections, no conventions, no primaries, no other democratic mechanisms. All party functionaries are appointed by other party functionaries, even those chosen to appear on the party slates for parliament or local government. If they dare veer from the party line, or support reforms, they would lose their position and livelihood, since such action would threaten the position and livelihood of other party functionaries. Therefore the parties have become bastions of self-concern and favoritism, with no hope for change.
- Q. But none of that is really unique. That type of political corruption exists everywhere. In America, we've had Tammany Hall, Watergate, etc.
- A. True, the problem appears in every political formation. But that is little comfort. Living under severe threats, and with so few resources, Israel can ill afford a wasteful and destructive political system. In most Western democracies, the political establishment controls only a small part of the gross national product. Thus, the power it wields and the waste and corruption are always within limits. The system of checks and balances,

by way of decentralised power, tends to deter extreme abuse, and to expose political corruption.

In Israel, such checks and balances are non-existent. The political machines are in almost total control of the economy and the media. The Histadrut, the trade union federation, is run by a coalition of party machines and is the largest employer in Israel, with major interests in manufacturing, banking, publishing, press, transportation, insurance and agriculture - to name a few. Television and radio are state controlled. Owning such enormous economic power, there are unlimited opportunities for the patronage and the control that feed such political machines.

Q. But won't these problems be solved gradually as Israel evolves into a more mature democracy?

A. The political scientist can concern himself with evolution and gradualism. Israel is not in a position to wait for the political system to catch up with today's realities. The present political process has disastrous effects on morale and the productive capacity of the nation. For example, after the trauma of the Yom Kippur War, Israelis had to witness the spectacle of months of bickering and horse-trading among politicians wishing to succeed Mrs. Meir. This spectacle reached heights of absurdity, when the religious parties threw into the arena the question of "who is a Jew", when their real concern was the preservation of their monopoly together with the orthodox Rabbinate on religious life in Israel, to the complete exclusion of Conservative and Reform Judaism. Here, the vital affairs of the State were ignored for months while the political establishment was involved in internal squabbles. Many of Israel's urgent problems have been, and unless things change, will continue to be ignored, while politicians preoccupy themselves with holding on to their absolute power. The preservation of their power, and the status quo lead to neglect and

* indecision. Months passed until the first steps were taken to halt the deterioration of the economy, and particularly the level of foreign reserves, while the political arena was filled with manoeuvring and pointless recriminations. Only when bankruptcy was a month away did the awakening come. Such failure to assume responsibility seriously hurt morale. But the political establishment seems totally insensitive to public opinion. Indeed, there is no "reason" why they need listen. They are financially independent. Last September, when the country was facing economic bankruptcy and citizens were urged to tighten their belts, the government and the opposition together casually voted themselves a 60% increase in the subsidy they receive - from IL 14 million pounds to IL 21 million

a year - a loan on soft terms of millions of dollars, to cover the various party debts, and a reported one million dollar subsidy to the religious parties. What motivation would there be for the average Israeli to tighten his belt, work harder and sacrifice more, in these circumstances?

Q. You spoke earlier about a new wave of attitudes and ideas. What caused this change in Israeli society?

A. For many years Israelis put up with this system however aware of its inadequacy. They complained, but did little to change it. Primarily this was due to the lack of a viable alternative, because opposition parties were part of the same undemocratic system of patronage. By simply voting for another party little would be done to change the system, so why rock the boat? Israelis were also preoccupied with matters of security and the pressure of external threats. They had to serve for weeks each year in the military reserve, and needed all their energy to earn a living under the burden of the heaviest taxation in the world. In desperation they gave up any hope of change.

The Yom Kippur War, with its serious military setbacks, and its even graver political and economic repercussions, convinced many that something must finally be done about the disastrous failures of the political system. The protest movement that forced the resignation of Golda Meir's government, dramatized the disappointment which important segments of the Israeli population felt about their leaders. For many years they tolerated the government's inability to tackle social and economic problems, thinking that at least in one major area, security, it would deliver. Now it became apparent that the cancer of inefficiency, lack of accountability and neglect that permeated public life in Israel had finally afflicted the Army as well.

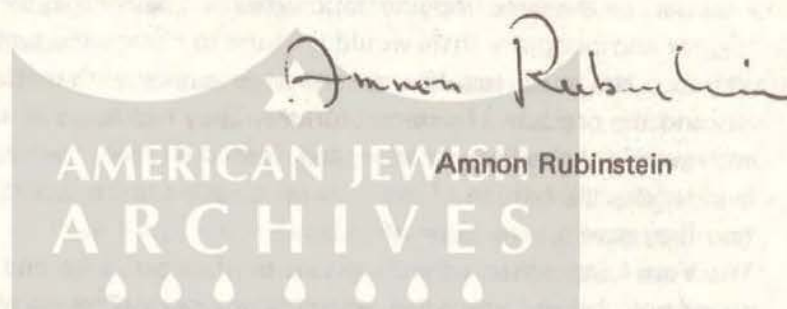
The fact that the post-war protesters rallied around the slogan, "Israel Shelanu" (Israel is Ours), and that the workers responded to the government's call to tighten their belts with the cry, "Vaduz, Vaduz" (alluding to the hundred of millions that were lost to companies in Lichtenstein through criminal practices of public officials and negligence in the handling of public funds), revealed the extent to which they felt alienated and excluded from the political process and disenchanted with their leadership.

One of the key realizations of the last few years has been that Israel's setbacks were not the outcome of accidents, oversights, irresponsible conduct of certain officials, or bad luck, but rather the result of the very system of government. Like most Israelis, SHINUI believes that the key

to improvement lies in reforming Israel's political system. The days of complaining and grumbling are over, and the time is ripe for constructive political action. We are fighting political giants financed and underwritten by you. Lend us a helping hand.

Shalom!

On behalf of the Executive Committee of SHINUI

Amnon Rubinstein

Amnon Rubinstein

Members of the Executive Committee :

Zeev (Steff) Wertheimer, 46, director of companies
Amnon Rubinstein, 44, Laws Professor
Mordechai Goldstein, 39, engineer
Elisha Galon, 43, economist
Aoram Elster, 39, engineer
Mordechai Virshubsky, 45, lawyer
Zvi Meitar, 43, lawyer
Yair Rotlevy, 41, industrialist
Avraham Poraz, 30, lawyer

If you are interested in more information about

S H I N U I

please write to us:

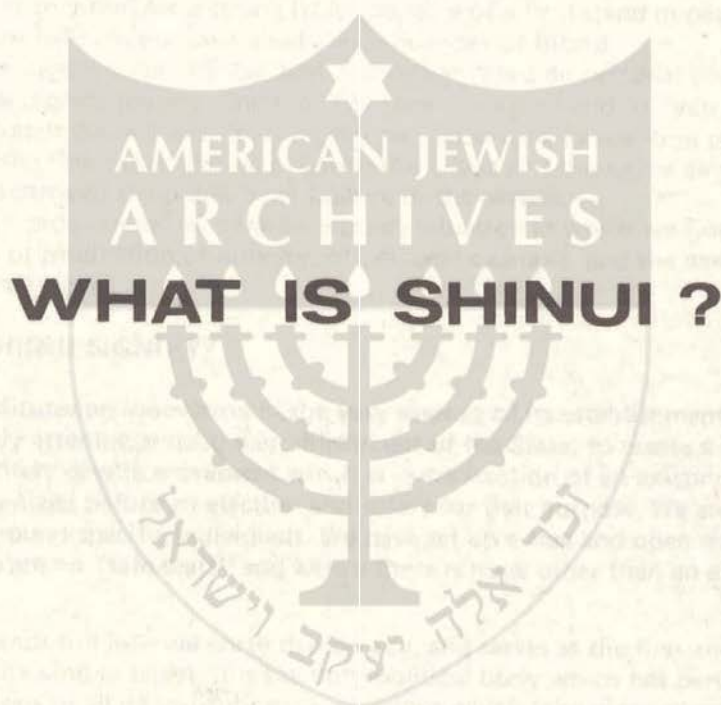
Shinui, 97 Ben Yehuda Street, Tel-Aviv.

SHINUI

Movement for Social and Political Reform

97 Ben Yehuda Street, Tel Aviv * Tel. 235698

WHAT IS SHINUI ?

January 1976

WHAT IS SHINUI?

Shinui was established following the Yom Kippur War and during the crisis through which Israeli society is passing by people who care — people who realize that it isn't enough to grumble and criticize, people who reject the feeling that "in any case nothing will help". No one will do the job for you, for us. Therefore, we must make the change ourselves, realizing that politics in Israel is too important an issue to be left in the hands of professional politicians. Politics is the principal tool for this necessary change, and whoever rejects this democratic process invites dictatorship.

We are convinced that it is possible to improve Israeli politics and society by means of a difficult and constant effort. Thus, we wish to gather the strength necessary for:

- * Laying the foundation for a strong Israel, capable of a firm stand in peace and war.
- * Restoring the belief in our own ability to influence our future.
- * Tackling the urgent issue of fraud and corruption based on personal connections, favoritism and party loyalty. The time has come to put an end to "you scratch my back, I'll scratch yours", and "cutting the pie" according to coalition percentages.
- * Abolishing the financial coalition between the Likud and the Labor alignment which has destroyed the public's confidence in the parties.
- * Developing a program to meet the emergency situation in which we find ourselves, in the areas of production, of honesty, of personal example, and the need for a joint, national effort.

WHAT DOES SHINUI SIGNIFY?

- * Shinui constitutes an innovation in the very essence of its establishment. It is the first and only attempt, since the establishment of the State, to create a real political climate, entirely new: a movement which is not a fraction of an existing bloc and not one organized before an election and solely for that purpose. We are not organized around specific individuals. We have set up a free and open movement in which there are no "safe seats" and where there is none other than an elected leadership.
- * Shinui demands full internal party democracy, and serves as the first and only example of its kind in Israel: it is the only political body which has personal ballot elections to all its institutions, — elections which take place at regular and stipulated times. There are no "sure candidates". By offering a real possibility to each and every member to influence the ongoing processes, Shinui has created a phenomenon which is without precedent in this country.
- * For years there has not been a Center party worthy of the name, in our political arena. The choice is between two doubtful alternatives — both of which are riddled with internal conflict and are thus neutralized. On the one hand, there is the Right-Wing Likud, dominated by Herut, with its unrealistic policy tinged with religious mysticism — a weak Opposition which works hand in hand with the establishment in covering up the truth, in dividing the spoils and in its contempt for the citizen. On the other hand, there is the Ma'arach, The Labor — Mapam alignment, responsible for the degeneration and the undermining the Rule of Law

and for the economic, political and social bankruptcy at which we have arrived by means of the famous "system". Shinui offers you a combination of a realistic foreign policy and a progressive approach in the fields of economy and society — with attention given to clean government, the Rule of Law, personal example. In short we want to create a new system in which both parties and elected representatives are responsible and responsive to the public.

WHAT ARE THE PRINCIPLES OF OUR PROGRAM?

a. Foreign Policy and Defence

- * The State of Israel is the realisation of Zionism, the homeland of the Jewish people and an expression of our right of self-determination in the Land of Israel. It is therefore, our duty to concern ourselves with our defence, with strengthening our country and our independence.
- * Our first objective in this framework is to strive for peace.
- * Because of the dimensions of the Israel—Arab conflict, its depths and bitterness, the enmity and the hate therein, the peace-making process will be a drawn-out one — in stages and possibly combined with failure and disappointments. Also, it is not impossible that there will be another military struggle.
- * Two stumbling blocks stand in the path of a settlement in our region. One is the obligation of the Arab states to recognize and become reconciled to Israel's existence, with an explicit declaration that they accept Israel as a factor in the region and agree to our right of independent existence. The second difficulty stems from the necessity to recognize that in Eretz Israel, in all its parts, there exist two peoples with a right to self-determination — Israel and the Palestinians. A conclusive end to the struggle in the Middle East is not possible without a solution to the Palestine problem. A settlement, the exact component parts of which are dependent on the measure of mutual trust that will exist when it is achieved, will be based on these three principles: a Jewish majority in Israel; removal of the military threat from the heart of Israel and from its populated centers; giving expression to the Palestinian existence, on both banks of the Jordan, together with realistic measures which would effectively limit the enemy potential.
- * In order to arrive at a desired turning point for Israel, we must present a program for total peace, taking into full consideration the nature of future relationships with all our neighbors. Even if there are additional intermediate stages, they should be arrived at only after an agreement in principle is reached concerning the principles which will govern the final peace settlement.
- * On the way towards the peace settlement, it is essential to institute wide-ranging demilitarization and other arrangements for defence. Also in the intermediate stages, we must insist on cooperation between Israel and the Arab States — whether in supervision and policing, DMZ and Security Zones, as a substitute for the UN Forces or, for example, in the field of transportation — in free passage on the seas, in port services and in encouraging air lines to conduct direct flights between Israel and her neighbors.

- * Time works in favor of the side that knows how to take advantage of it. Israel should be the initiator of action, and cease to be a passive partner always several steps behind on the political, military and information fronts.
- * Shinui supported participation in the Geneva Talks — long before the Government of Israel belatedly adopted this stand, after much political damage was done to Israel.

b. The Economy

- * The need to progress towards more economic independence has become Israel's primary goal. The continuation of our helplessness in the fields of production and labor relations, the constant worsening of the balance of payments and deficit budgeting will restrict our manoeuvring ability and our freedom of political action. These ills will cause massive unemployment and will result in a real shortage of many basic commodities, with the depletion of our dollar reserves. Foreign loans and grants don't come without strings attached.
- * Shinui stands for a just distribution of the burden by means of a fair salary for the country's employees, balanced taxation and the eradication of favoritism. The Government must immediately lay its hands on all tax evaders and strictly punish all possessors of "black capital".
- * Shinui demanded and set the example and the drive for the tax reform, which has now been partially accepted. But this is not enough. Our economists have recently prepared a three-year program, designed to increase production for export and to replace imported goods with local products.
- * Shinui advocates a radical reform of our shattered labor relations, principally in the bottlenecks of monopolistic utilities and services; a massive reduction in unnecessary public and private services; realistic taxation and the placing of all economic units on a profit basis.
- * Shinui was the first to propose giving preference to production by creating conditions which would transfer workers from the services to production. Our ideas have been "adopted" by others but have still not been implemented. Lip service is not enough.
- * The ideas are all acknowledged as valid. What is needed is courage and the ability to act without regard for considerations of popularity.

c. Social and Domestic Affairs

- * The present policy of handing out welfare payments which has entrenched the social gap, should be replaced by a policy of rehabilitation and education in order to arrive at an equal opportunity for all. Improving the situation of the deprived portion of population would be accomplished on three levels: assuring basic living conditions and a minimum income, to prevent poverty which, in the year, 1976, still exists in Israel; creating a decent and open public atmosphere, which prevents discrimination but, at the same time generates the feeling that it is possible to exist from the fruits of one's labor; and education — in all its

stages, which will lay the foundation for developing a full potential and the ability to break away from imagined inferiority and thus achieve true integration in society.

- * Shinui demands the establishment of a Constitution in order to consolidate and assure the principles of Government and its authority as well as the basic rights of the individual.
- * Shinui calls for a change in the electoral system in order to strengthen the influence of the electorate on the elected and the direct responsibility of the latter to the former.
- * Shinui stands for the Rule of Law and the enforcement of laws, for an all out war against every evidence of violence and lawbreaking.

DOES SHINUI HAVE A CHANCE?

Despite the problems which derive principally from the hesitancy of the public, there are great hopes, originating in the belief in your ability — in our ability to change. We are guided by the following:

- * 1. Against the background of what happened to us in the Yom Kippur War and in the light of the harsh reality in which Israel finds herself today, we will never forgive ourselves if we do not try to act to free ourselves from the feeling of despair and weakness.
- * 2. Many are convinced that politics is a "dirty business", which should be left to minor league officials or, at best, should affiliate themselves with an established party. All who have tried to act from within the parties have discovered that it is impossible to make things move. Those who believed they could, were pushed aside or they despaired and left. Among our members there are many who tried to act "from within" and who came up against the solid walls of various nominating committees.
- * 3. Any possible alternative to democratic action would be much worse. The alternative to qualitative change through democratic processes could result in the establishment of a dictatorship — a possibility that, out of despair, is occasionally raised today. To our minds, a regime of this type is objectionable from every point of view, negates the basic purpose for which the State was established and will surely lose us such support as we still have in the Western World.
- * A real change cannot come from either side of the existing Establishment — the Coalition or the Opposition — because of their inability to fight the illness they themselves have brought about.

Only a movement that is not a partner to, or responsible for, the existing situation can bring about a change and do what we all know must be done.

- * Shinui appeals to a wide and diverse public and it has a large electoral potential. According to many public opinion polls, forty percent of the Israeli public has no party affiliation or inclination. Shinui appeals first and foremost to this large

public. It is impossible to learn anything from the past as far as Shinui is concerned, as there never was a movement like ours in Israel, and never was there such an obvious need for its existence.

- * Failure means a shameful acknowledgement of our inability and tacit compliance with all that is corrupt and dangerous within us. There is an obligation on us — on each and every one of us to be active politically.

IN ORDER TO ESTABLISH A BROAD POLITICAL FRAMEWORK, WE NEED YOU

- * Many have good ideas. Shinui believes in its ability to fight to translate these ideas and principles into action. Shinui has no economic interest for itself and its members are not professional politicians. For them, the Knesset seat is not an end but a means towards improving Israeli society.
- * Without the customary public and UJA funds, Shinui has succeeded in surviving, growing and exerting influence. We probed the matter of party financing, and turned it into a matter of prime public importance. Shinui forced the Jewish Agency to re-examine the matter of giving grants to political parties in Israel. Our initiative on giving priority to production was adopted by Ministers and bodies in both the Coalition and the Opposition. This is only the beginning of the road. We cannot promise you anything but hard work — for which there is no substitute.
- * We cannot allow ourselves the luxury of sitting on the fence and criticizing others. If you wish to stop talking and begin doing, if you are tired of grumbling and complaining, if you are ready to act for a better society, join Shinui — as a member with equal rights. Without you, it will be hard for us. With, we shall succeed.

Please telephone us or return the enclosed slip, and we will contact you.

Shinui
Movement for Social and Political Reform
97 Ben Yehuda Street
Tel Aviv
Tel. 235698

Date _____

I am interested in:

☐ Supporting Shinui	☐ Participating in a Home Gathering
☐ Joining Shinui	☐ Extending Hospitality to a Home Gathering

Name _____

Address _____

Tel. _____

Council Members — Shinui Movement

All elected by personal, secret ballot

1. Agassi, Nissim	— Givatyim	31. Jonah, Na'im	— Jerusalem
2. Alon, Moshe	— Nazareth Elite	32. Kariv, Rafi	— Tel Aviv
* 3. Alster, Yoram	— Ramat Hasharon	33. Karnon, Arie	— Ramat Gan
4. Asnat, Ami	— Tel Aviv	34. Kassovitz, Michael	— Haifa
* 5. Barli, Dan	— Tel Aviv	35. Kessary, Gil	— Tel Aviv
6. Bashan, Yoav	— Beersheva	36. Kinreich, Eliezer	— Ramat Hasharon
* 7. Ben David Moshe	— Tel Aviv	37. Lavi, Arie	— Bat Yam
8. Ben-Har, Ephraim	— Rehovoth	* 38. Meitar, Zvi	— Kiryat Ono
9. Berger, Michael	— Jerusalem	39. Meroz, Michael	— Hod Hasharon
10. Bernstein, Yona	— Nazareth Elite	40. Noy, Joachim	— Herzlia
11. Bibro, Dan	— Ranaana	41. Ne'eman, Ehud	— Rishon-le-Zion
12. Blumenfeld, Raphael	— Tel Aviv	42. Oren, Alexander	— Ramat Hasharon
* 13. Bracha, Baruch	— Bat Yam	43. Poraz, Avraham	— Tel Aviv
14. Cohen, Yair	— Herzlia	* 44. Raphael, Amnon	— Ramat Gan
15. Cohen, Yehuda	— Jerusalem	45. Reiner, Michael	— Haifa
16. Dlayahu, Emanuel	— Tel Aviv	46. Rishpi, Danya	— Ramat Hasharon
17. Eisenberg, Yaakov	— Netanya	* 47. Rotlevi, Yair	— Tel Aviv
18. Evyatar, Yoel	— Tel Aviv	* 48. Rubinstein, Amnon	— Tel Aviv
19. Fish, Ben Ami	— Holon	* 49. Salomon, Avraham	— Carmiel
20. Friedman, Daniel	— Tel Aviv	50. Schoken, Amos	— Tel Aviv
21. Friedman, Tuvia	— Jerusalem	51. Schwartz, Hava	— Haifa
22. Galon, Elisha	— Ramat Hasharon	52. Segev, Giora	— Beersheva
23. Goldstein, Mordecai	— Haifa	53. Shachar, Gary	— Ramot Hashavim
24. Goren, Yehoshua	— Tel Aviv	54. Shafir, Dov	— Haifa
25. Guterman, Amiram	— Petah Tikva	55. Shek, Ygal	— Ashdod
26. Harpaz, Alexander	— Bat Yam	56. Talbar, Ziva	— Jerusalem
* 27. Herzog, Esther	— Michmoret	57. Weigert, Gideon	— Jerusalem
28. Hirsch, Yaakov	— Ranaana	58. Weisberger, Yehuda	— Ramat Gan
29. Hirsch, Yehudit	— Jerusalem	* 59. Wertheimer, Zeev	— Nahariya
30. Holin, Gideon	— Kfar Shmaryahu	* 60. Virshubsky, Mordecai	— Tel Aviv
		61. Shkedi, Isser	— Pardess Hanna

*Members of the Executive Committee

From

To
Shinui
97 Ben Yehuda Street
Tel Aviv

ישראל קהילה וקהילה

☐ את המידע הקטן ביותר שיש לי

☐ שם המעלה

☐ שם המעלה

☐ שם המעלה

☐ שם המעלה

☐ שם המעלה

את המידע הקטן ביותר שיש לי

☐ שם המעלה

☐ שם המעלה

☐ שם המעלה

☐ שם המעלה

☐ שם המעלה

☐ שם המעלה

☐ שם המעלה

☐ שם המעלה

☐ שם המעלה

את המידע הקטן ביותר שיש לי

אם יש לי מידע נוסף

* אם יש לי מידע נוסף

שם

שם

* אם יש לי מידע נוסף

שם המעלה

שם המעלה

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

לשנת 1999, חודש ספטמבר

משרד המידע וההיסטוריה

